

3 К. Бр. 41/10

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ
(ЧЛ.312 – 315 ЗКП)

Одржан дана 19.04.2010. године пред Вишим судом у Нишу

Састав већа,

Председник већа-судија,
Мирко Драшковић

Чланови већа-судије поротници,

- 1. Судија Александар Теодосић**
- 2. Пармаћ Љиљана**
- 3. Петковић Јасминка**
- 4. Драган Лаловић**

Записничар,
Милена Ћировић

Странке браниоци и заступници

Виши јавни тужилац:
Борица Митић

Оптужени:
Симоновић Милош
Марковић Драгиша

Бранилац:
Адв. Момчило Ковачевић
Адв. Живојин Јокановић

ПРЕДМЕТ ПРЕТРЕСАЊА
Кривично дело из чл. 47.ст.1. КЗ

Почетак главног претреса у 10,00 часова

Суд констатује да су на данашњи главни претрес приступили заменик ВЈТ у Нишу Борица Митић, из КПЗ Сремска Митровица приведен окр. Марковић Драгиша, приступио окр. Симоновић Милош за кога је приступио бранилац адв. Живојин Јокановић из Приштине, приступила оштећена Рамиза Емини, за коју се јавља пуномоћник Славица Јовановић из Фонда за хуманитарно право, приступио отац окривљеног Марковић Благота, мајка Марковић Роса, отац окривљеног Симоновић Милоша Симоновић Милован, приступио бранилац окр. Марковић Драгише адв. Момчило Ковачевић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Нема примедби на састав већа.

У овом стадијуму поступка председник већа позива заменика ВЈТ у Нишу да прочита оптужницу Кт.бр. 196/94 од 02.02.2007. године.

Прочитано.

У овом стадијуму поступка председник већа упућује окр. Симоновић Милоша на место ван суднице одакле ће накнадно бити прозван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша окр. Марковић Драгиша.

Окривљени Марковић Драгиша из Београда, ул. Савез Бораца бр. 36, са генералијама као у претходном поступку, упознат са својим правима и обавезама из чл.89 ЗКП, и упозорен да је дужан да се одазива позивима суда, да одмах саопшти сваку промену адресе и намеру да промени боравиште, упозорен на последице уколико по томе не поступи. Окривљеном су саопштена његова права из чл.4. ст. 2. тач.2. ЗКП, упозорен да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ, поучен о праву да узме браниоца и да бранилац може присуствовати његовом саслушању, саопштено му је зашто се окривљује, основи сумње које стоје против њега, да није дужан да изнесе своју одбрану нити да одговора на постављена питања а ако жели може изнети своју одбрану упозорен у смислу чл.318.ЗКП да пажљиво прати тог главног претреса да може износити чињенице и предлагати доказе у своју одбрану, постављати питања, стављати примедбе и давати објашњења.

Изјави да је разумео права и обавезе, да је разумео наводе из оптужнице, да ће одбрану дати у присуству браниоца адв. Момчила Ковачевића, да сматра да није крив, па у своју одбрану наводи:

У свему остајем при одбрани коју сам дао пред истражним судијом Окружног суда у Приштини од 07.05.1999. године, са главног претреса од 08.10.2004. године, и са главног претреса од 16.03.2009. године.

Хтео бих да додам да ни саким у тој згради у Приштини ја нисам био у неким присним односима чак се ни са Милошем Симоновићем нисам нешто посебно знао, као

ни са оштећеном Рамизи Емином и само сам имао површне односе у смислу да се јавим и ништа више. Чак шта више неко време пре овог догађаја сам и са другоокривљеним Милошем Симоновићем имао и неки ситан спор. Додао бих и то да кад сам пуштен из Забеле након бомбардовања ја сам отишао до Приштине код родитеља и како бих узео кола и том приликом сам видео ошт. Рамизу Емини са још једном женом и тада сам се јавио рекавши „добар дан“ на шта ми је она одговорила такође „добар дан“. Ништа више у вези овог предмета немам да додам. Још бих хтео да додам и то да када сам чуо да ме полиција тражи ја сам отишао сам да се јавим у полицијску станицу јер сам познавао начелника прве полицијске станице што свакако не бих учинио да сам заиста извршио овакво кривично дело за које се оптужујем већ бих побегао за Београд или нешто слично.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша окр. Симоновић Милош.

Окривљени Симоновић Милош из Београда ул. Подавалска бр. 39 Ј, са осталим генералијама као у списима предмета, упознат са својим правима и обавезама из чл.89 ЗКП, и упозорен да је дужан да се одазива позивима суда, да одмах саопшти сваку промену адресе и намеру да промени боравиште, упозорен на последице уколико по томе не поступи. Окривљеном су саопштена његова права из чл.4. ст. 2. тач.2. ЗКП, упозорен да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ, поучен о праву да узме браниоца и да бранилац може присуствовати његовом саслушању, саопштено му је зашто се окривљује, основи сумње које стоје против њега, да није дужан да изнесе своју одбрану нити да одговора на постављена питања а ако жели може изнети своју одбрану упозорен у смислу чл.318.ЗКП да пажљиво прати тог главног претреса да може износити чињенице и предлагати доказе у своју одбрану, постављати питања, стављати примедбе и давати објашњења.

Изјави да је разумео права и обавезе, да је разумео наводе из оптужнице, да ће одбрану дати у присуству браниоца адв. Јокановић Живојина, да сматра да није крив, па у своју одбрану наводи:

У свему остајем при својој одбрани коју сам дао на записнику пред истражним судијом Окружног суда у Приштини од 07.05.1999. године и са главног претреса пред Окружним судом у Нишу од 08.10.2004. и 16.04.2007. године.

Хоћу да кажем да са Марковић Драгишом сам се само знао у смислу да смо се само јављали један другоме и знао сам га као комшију из зграде, али се са њим нисам дружио. Када се све ово десило Марковића сам видео у том ходнику зграде и сада не могу да се прецизно сетим мада сам о томе већ давао свој исказ али мислим да је исти на себи имао фармерице и ваљда неки џемпер или дуксерицу али кажем то не могу да тврдим јер се сада не сећам а о томе сам већ давао изјаве. Додао бих још и то да када се све ово десило ја сам се видео са ошт. Рамизом Емини која ме је том приликом загрлила и молила ме да је одвезем до њене породице у једном насељу у Приштини на шта сам ја и пристао али ми комшије нису дозволиле да то учиним јер су тамо били припадници ОВК. Напомињем да је том приликом доста комшија било на ходнику. На лицу места

ја сам се задржао неких 10-15 минута а после тога сам морао да се вратим на посао. Стражарско место нам је било у кући „велидеве“ и у тој кући је увек био стациониран један вод негде од 16 до 20 људи. Иначе на посао сам тога дана дошао негде око 18,30 часова а можда неких пет минута горе или доле.

На питање браниоца адв. Јокановића да ли је окр. Марковић Драгиша можда био том приликом у некој униформи одговара да исти сигурно није био у униформи.

На питање пуномоћника ошт. да ли је окривљени пре овог догађаја било када и било где возио ошт. Рамизу одговара да није.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша ошт. Рамиза Емини.

Ошт. Рамиза Емини из Приштине, ул. Јулија Гагарина бр. 8, са осталим генералијама као у списима предмета, упозорен да није дужан да сведочи уколико то не жели, након што је упозорен на своје право да не мора да сведочи у овом предмету изјави да жели да сведочи, упозорен да пред судом говори истину и да лажно сведочење представља кривично дело, па након што положи заклетву изјави:

Остајем при исказу који сам дала на суђењу са записника од 08.10.2004. године, са претреса од 28.04.2009. године али и при ономе што сам рекла у Приштини. Зна се ко су убице, и то су ова двојица овде и руком показује на окривљене. Они знају шта су радили, шта су пљачкали, и није тачно да сам се ја Марковићу јавила и то је чиста лаж, нити је тачно да ме је Симоновић било где возио.

На питање браниоца адв. Момчила Ковачевића да ли се оштећена сећа околности препознавања у канцеларији истражног судије Окружног суда у Приштини и колико је лица било на препознавању оштећена одговара да се сећа и да је било двојица или тројица лица не препознавању. Објашњава да је Марковић Драгиша био у цивилу обучен и да су њој показивали слике и да је исти касније ухваћен. Сlike су јој показиване када је дошла код истражног судије, и слике су јој показивали пре него што је Марковић Драгиша приведен. На питање адв. Ковачевића да ли ју је тукао извесни „Чарли“ оштећена објашњава да се о томе изјашњавала током прошлог поступка и понавља да ју је „Чарли“ тукао и шутирао и везао ју је тај „Чарли“. Од тог ударања имала је повреде по телу али је тада било ратно стање па није могла да дође до лекара. Повреде је пријавила и истражном судији и полицији. Повреде је имала по руци десној како показује, по телу и на глави позади у пределу темена. Оштећена објашњава да је после овог догађаја Чолаковић Николи говорила за „Чарлија“. И управо те ноћи када сам преспавала код њега након догађаја ја сам Николи Чолаковићу рекла да је био и „Чарли“ са овом двојицом. Њој је на то Никола одговорио „комшинице Рамиза немојте о овоме да говорите до ујутру јер је читава зграда под опсадом и да ће све да нас побију“, и ништа друго осим овога јој није говорио. Те ноћи ми је нестао и новац и

кола која су била паркирана испред зграде и о томе је сазнала одмах сутрадан након што су је вратили из суда где је давала изјаву. Нестанак новца је пријавила истражном судији као и нестанак кола. На препознавању сам препознала само Марковић Драгишу а остала лица нисам препознала, и те особе од раније нисам познавала.

Хоћу да кажем да сам ја истражном судији Окружног суда у Приштини испричала и за то треће лице „Чарлија“ и начин на који ме је он малтретирао а шта је истражни судија писао на записнику то мени није познато и они су писали шта су хтели. Након што је оштећеној предочено да је записник диктиран и да је иста потписала без примедби иста још једанпут објашњава да је све испричала и тадашњем истражном судији. Објашњава да је њу Чарли тукао и да јој једном мајицом везао руке, једну ставио у уста, да је она покушала да дође до терасе, да је Чарли шутнуо цокулом и ударио кундаком од чега се она онесвестила. Напомиње да је и поред тога чула два пуцња али да не зна ко је пуцао. Ја сам истражном судији пријавила да ми је нестао и новац и кола. Код истражног судије Окружног суда у Приштини ја сам два пута саслушавана и ваљда сам оба записника потписала. Једном сам и била на препознавању у суду кад су ухватили Марковић Драгишу. Након што је оштећеној предочено да је записник о саслушању код истражног судије Окружног суда сачињен 11.05.1999. године иста објашњава да је она одмах дан након догађаја саслушавана код истражног судије а шта су они писали то јој није познато јер су они сви имали своје људе. Такође није тачно да сам ја тражила да ме Милош повезе након догађаја код родбине и да нису тачни ти наводи који стоје на записнику пред истражним судијом. А тачно је да сам изјавила да су Милош Симоновић и Марковић Драгиша убили мог супруга. Када су ушли код мене те критичне ноћи ја сам видела да је Милош Симоновић био обучен у полицијску униформу, да је имао капу и наочаре, да је Марковић био обучен само у полицијску униформу, а нисам приметила да је имао капу, док је овај трећи који је био био је у војничкој униформи и он ме је тукао. Након што је оштећеној предочен део исказа са главног претреса од 08.10.2004. године где описује да је Марковић Драгиша имао качкет на глави, објашњава да је то рекла за Милоша Симоновића а не за Марковић Драгишу. Иначе додаје да се са Марковићем знала из виђења и само да су се виђали ту испред зграде или у улазу. Такође није тачно да смо после овог догађаја се ја и Марковић видели и да сам му ја рекла „добар дан“. Хоћу да кажем да је самном те вечери била моја добра комшиница Мира Бојовић и друга комшиница Кадрија која је у међувремену преминула и да смо биле у стану Николе Чолаковића али ја никоме од њих нисам рекла ко је убио мог мужа јер је било ратно стање, а осим тога ја сам пре тога била онесвешћена, пољивали су ме водом, тако да се о томе нисам изјашњавала јер нисам смела.

На питање члана већа судије Александра Теодосића до када је било ратно стање на Косову и Метохији као и када је давала исказ пред истражним судијом и када је осећала страх, оштећена објашњава да након догађаја је полиција само дошла до њеног стана, закључала врата и узела кључ, па да се она плашила због ратног стања да каже ко је убио њеног мужа, а да је 11.05.1999. године пред истражним судијом изјавила ко је убио њеног супруга јер се тада мање плашила и постојало је обезбеђење. Још једанпут објашњавам да сам 06.05. дан након убиства била у свом стану одакле сам отишла код неких мојих рођака односно девера и то после саслушања код истражног судије. Тада сам приметила да ми је нестао новац из стана. Ја сам то саопштила касније истражном судији али ми није јасно зашто то нису унели у записник.

На питање пуномоћника ошт. да ли су окривљени могли да знају да она у кући поседује новац оштећена објашњава да су могли да знају јер су знали да је њен син дуже времена у иностранству и да шаље новац и чак шта више и њен покојни супруг је новац позајмљивао том Чарлију и то по 1.000 франака што сам ја лично и виђала. Знам да је Чарли звао телефоном док је мој муж био на послу и мени рекао заправо Чарли је контактирао мог супруга а онда је мене супруг звао са посла да ја Чарлију дам 1.000 франака на зајам. Такође мој супруг је позајмљивао новац и другим комшијама у згради. На питање пун. оштећене објашњава да је тога маја месеца након догађаја два пута била у суду у Приштини и да је два пута саслушавана једном када је био приведен Симоновић а једном када је био приведен Марковић. Не знам да ли су ми слику Марковић Драгише показали први пут или други пут приликом саслушања али у сваком случају ја сам га одмах препознала.

На изричито питање пун. оштећене оштећена још једанпут изричито одговара да је два пута била у суду у Приштини након догађаја.

На питање браниоца окр. колико је новца њој нестало оштећена објашњава да је нестало 30.000 швајцарских франака и 20.000 немачких марака. На констатацију суда да је у току прошлог претреса изјавила да јој је нестао новац у износу од 50.000 ДЕМ а да данас помиње швајцарске франке оштећена објашњава да јој је све то исто и да је прошло доста времена и да је тачно ово што је данас рекла.

Уз сагласност окривљених, њихових бранилаца, заменика ВЈТ у Нишу и пуномоћника оштећене и оштећене од кривичног већа затражити да се дозволи читање исказа сведока Ивановић Славише, Џудовић Зорана, Данијеле Лазић, Јанковић Миодрага са претреса од 24.12.2004. године, Келеме Гордане, Бандић Бобана и Гордане са претреса од 10.2.2005. године, Елез Предрага са претреса од 16.03.2005. године, вештака Миодрага Здравковића са претреса од 18.04.2005. године, Драгана Крстића такође од 18.04.2005. године, Бојовић Мире са претреса од 14.11.2005. године, Јефтовић Драгана, Вукићевић Бошка, Спасић Зорана са претреса од 16.12.2005. године, Љубомира Михајловића са претреса од 20.04.2006. године и исказ вештака др Наде Јанковић са претреса од 27.11.2006. године.

Адв. Момчило Ковачевић уз сагласност са адв. Јокановић Живојином предлаже да се поново позову сведоци Чолаковић Никола, Стевић Љубинко и Табаковић Зоран иако су исти већ саслушавни током претходног претреса, а како би разјаснили чињенице и околности везане за исказ оштећене.

Заменик ВЈТ у Нишу и пуномоћник ошт. су сагласне са овим предлогом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи, а наредни се заказује за 13.05.2010. године у 10,00 часова, што је саопштено присутнима те их не позивати, позвати сведоке Чолаковић Николу, Стевић Љубинка, Табаковић Зорана, Марковић Зорана, Марковић Живка и Симоновић Бошку за наредни главни претрес.

Списе предмета доставити кривичном већу Вишег суда у Нишу како би дозволио читање исказа сведока са којим су се сагласили окривљени и њихови браниоци, заменик ВЈТ у Нишу, оштећена и њен пуномоћник.

Издати наредбу за довођење окр. Марковић Драгише преко КПЗ Сремска Митровица.

Завршено у 11,35 часова.

Записничар,

Председник већа-судија,